

Ukraine og afslutningen på den tåbelige orden

Ikke korrekturlæst

af Stewart Battle (EIRNS) – 31. august 2024

Ekstremt bekymrende udviklinger fortsætter med at dukke op fra Ukraine og dets stadig mere åbenlyse angreb på russisk territorium. Sent fredag den 30. august beskød Ukraine en række civile mål i den russiske Belgorod-region og dræbte 5 og sårede mindst 50. Ruslands udenrigsministerium kaldte angrebene for en »forud planlagt og nøje forberedt intimiderende terrorhandling«. Denne handling kommer umiddelbart efter Ukraines invasion i Ruslands Kursk-region, som allerede har fjernet enhver udsigt til en forhandlet fredsløsning, og den er kun med til at optrappe situationen yderligere.

Men den fare, du og alle, du kender, står over for i dag, kommer ikke fra noget, der sker i Ukraine, men fra en politik om forebyggende atomkrig, som udvikles af angloamerikanerne med det formål at forhindre enhver modstand mod deres »regelbaserede orden«. Dette blev afsløret i en [artikel](#) i *New York Times* den 20. august og bekræftet den 29. august af [Theodore Postol](#). Som Postol udtrykte det: Den nye amerikanske atomdoktrin og nu beslutningen om at opgradere visse tekniske funktioner på sine atomspræghoveder som »teknologier til forebyggende angreb« er »et dramatisk skridt i retning af evnen til at udkæmpe og vinde atomkrige med både Kina og Rusland.«

Det er i denne sammenhæng, at den ukrainske forsvarsminister Rustem Umarov besøgte Washington i fredags og drøftede en »liste over mål«, som Ukraine foreslår at angribe inde i Rusland, med højtstående amerikanske embedsmænd. Der er endnu ikke kommet noget officielt svar fra amerikanske embedsmænd,

men vi er allerede kun en hårsbredde fra en atomar konflikt, og man må forestille sig, hvilke konsekvenser det ville få, hvis USA giver sin godkendelse. Kun en tåbe vil stadig tro, at USA og NATO ikke er i direkte konflikt med Rusland.

Mødet i den 65. Internationale Fredskoalition den 29. august var en ren mesterklasse i at forstå dagens globale strategiske situation. Den norske kommentator, professor og forfatter Glenn Diesen kastede lys over, hvorfor de begivenheder, der udspiller sig i dag, og som tilsyneladende trodser al fornuft og rationalitet, finder sted. Vi lever i øjeblikket i »den farligste tid i verdenshistorien«, sagde Diesen, »fordi vi er midt i et sammenbrud af den unipolære verdensorden, der blev etableret efter den kolde krig, og stormagterne er derfor villige til at tage ekstraordinære risici og endda ty til krig, da der står så meget på spil.« Diesen fortsatte med at sige om målene om at besejre Rusland militært og slå Kinas økonomiske vækst tilbage for at opretholde Vestens unipolære orden: »Ingen af disse mål vil faktisk fungere, og problemet er, at vi heller ikke rigtig har en plan B. Så vi opgiver gradvist fornuften og forfølger denne hensynsløse optrapning.« Det skal dog påpeges, at der aldrig før har været et tidspunkt, hvor sammenbruddet af en verdensorden eller det imperium, der har opbygget den, er sket, samtidig med at der har eksisteret atomvåben. Så hvad skal man gøre som klog eller passioneret person, når man står i en situation uden fortilfælde at trække på? Næsten hver eneste gang i historien, hvor et imperium er brudt sammen, har det trukket mange andre med sig – en umulighed i atombombens tidsalder.

Derfor må enhver løsning på dagens krise komme fra idéernes domæne – fra den kreative menneskelige fornuft. Ved afslutningen af fredagens møde i Den Internationale Fredskoalition tog Helga Zepp-LaRouche dette spørgsmål op og var uenig i forestillingen om, at folk først vil lære, når »det bliver slemt nok«, fordi folk skal »lære af erfaring«. Zepp-LaRouche sagde: »Jeg er uenig i, at mennesket kun kan lære af dets sanser. Jeg tror, det er den helt grundlæggende konflikt mellem den engelske empirisme og oplysning fra Locke,

Hobbes og hele den skole og den platoniske tradition: Hvis mennesket ikke var i stand til at få ideer, ideer, der giver kaos en struktur, forudsæ udviklingen ved at foretage den rigtige analyse og prognose og komme med løsninger på forhånd, ville vi være i en forfærdelig tilstand og dømt til at gentage og gentage vores fejltagelser for evigt.

»Jeg tror, at hvis man har en god plan – Schiller sagde i *The History of the Revolt of the United Netherlands against Spanish Rule* i indledningen– at hvis folk forener sig om en god plan, kan de bøje selv tyrannens værste arm, hvis de arbejder sammen om at gennemføre den plan. Jeg tror på den sidstnævnte teori. Den Westfalske Fred – den startede med, at folk indså, at hvis de ville fortsætte kampene, ville der ikke være nogen overlevende tilbage. Men de kom frem til principper på det højeste niveau af menneskelighed: Nemlig ideen om, at fred kun er mulig, hvis man respekterer den andens interesser, og at man for fredens skyld er nødsaget til at tilgive alle forbrydelser begået af den ene eller den anden part og erstatte hævn og had med kærlighed. Det var begyndelsen på international lov.

»Så jeg vil helt klart sige, at vi bør være mere optimistiske med hensyn til menneskets evne til at være kreativ og formulere idéer, som er løsninger. Derfor tror jeg, at det, der sker i Kazan [ved BRIKS-topmødet i oktober], kun er en del af, vil jeg sige, en tendens i universet til at skabe orden ud af kaos. Vi er nødt til at være de bevidste instrumenter i universets love ved at sørge for, at det fører til den nødvendige, retfærdige økonomiske verdensorden.»